

Večernik

Leto I. (VIII.), šte. 189

Maribor, ponedeljek 19. decembra 1927

»JUTRA«

Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri

Račun pri poštnem čeku, z. v. v Ljubljani št. 11.409

Vojla mesečno, prejemati v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:

Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Oglasni po tarifni

Oglasni sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4.

Nov davčni izum v Jugoslaviji

— IZPREMENI SE SAMO OBLIKA, EFEKT PA OSTANE ISTI.

BEOGRAD, 19. decembra. Radi današnjega pravoslavnega praznika ni bilo nobenih važnejših političnih dogodkov. Sinoči je imel ministrski svet peturno sejo, na kateri je sklenil, da s 1. januarjem 1929 odpravi dohodninski davek. Istočasno pa je bilo tudi sklenjeno, da se izenači finančni efekt tega davka z zvišanjem raznih

drugih direktnih davkov. Tako se izpremeni samo oblika, efekt pa ostane isti. Davčni odbor bo o tem razpravljal že na svoji jutrišnji seji. Ker opozicija v tem vprašanju za nobeno ceno noče odnehati, ni izključeno, da pride jutri med vladno večino in opozicijo do zelo ostrih spopadov.

Snežni zameti po vsej Evropi

NEPRIČAKOVANA OSTRA ZIMA. —

VELIKE PROMETNE OVIRE.

BEOGRAD, 19. decembra. Po vsej Južni Srbiji divjajo veliki snežni zameti. Promet je večidel ustavljen, brzojavne in telefonske zveze so pretrgane. Iz Beograda so bile odposlane pomožne lokomotive s snežnimi plugi na vse strani, da naj deloma očistijo proge in omogočijo najnujnejši promet. Najvišja temperatura v Beogradu znaša 15 stopinj pod ničlo.

DUNAJ, 19. decembra. Na Nižje Avstrijskem vlada že tri dni silna zima. Po

nekaterih dunajskih predmestjih so morali radi velikih množin snega ustaviti tramvajski promet. Vlaki imajo velike zamude. Na elektrificiranem delu proge Dunaj—Baden so nastale močne poškodbe.

PARIZ, 19. decembra. V Franciji je padla temperatura 15 stopinj pod ničlo. Most čez Seino pri Tuillerijah je tako zatrpan z ledom, da so morali priti oddelki pionirjev in led razstreliti.

Mariborska oblasna skupščina

Današnja sejo mariborske oblasne skupščine je predsednik otvoril ob 10.30. ugotovil sklepčnost ter zaprisegel dva nova poslanca: Lisjaka (HSS) mesto odstopivšega dr. Šebastiana in Matjašeca (SLS) mesto odstopivšega posl. Baša.

Tajnik je nato prebral nujni predlog poslanca dr. Vebleta in tovarišev glede stališča oblasne skupščine napram grozeči nevarnosti ukinjenja ljubljanske univerze. Po kratkem pojasnitvi o obravnavanju nujnih predlogov podeli predsednik besedo predlagatelju. Posl. dr. Veble je v krajšem govoru priporočil skupščini protestno stališče, kakoršno je zavzelo tudi ljubljanska skupščina. Za nujnost predloga so se zavzeli tudi za HSS-Klub posl. dr. Odič, za socialiste posl. Grčar, za demokratski klub pa posl. Petovar. Slednja dva s pozivom, naj se večina tudi potom svojih članov v vladi in vladni večini odločno zavzame za obstoj slovenske univerze.

Po soglasnem sprejemu predloga se je prešlo na dnevni red: oblasni proračun. Predsednik je pojasnil, da se je moralo čakati s proračunom, ker razmere med centralno vlado in oblasno skupščino še niso bile jasne. Končno je pa le izšla ministrska uredba, po kateri morajo preiti na oblast posli ministrstva zgradb, zdravja, kmetijstva in deloma socialne politike s krediti, predvidenimi v državnem proračunu, do 1. aprila 1928.

Predsedstvo skupščine je predvidevalo sledeči potek proračunske razprave: danes dopoldne poročilo finančnega referenta, po poročilu zaključek plenarne seje, proračun se izroči finančnemu odboru ter se plenum sešane zopet v sredo.

LEPA PRIREDITEV TRGOVSKE IN OBRATNE MLADINE.

V nedeljo, 11. dec., je priredilo Izobraževalno društvo napredne trgovske in obratne mladine v Mariboru v natrpano polni mali dvorani Narodnega doma svoj I. javno akademijo.

Spored je bil prav pester in kaže, da se društvo razvija in tudi dela. Sodeloval je lastni orkester in tamburaški zbor, ki sta oba izpolnila nad polovico programa in častno rešila svojo nalogo. Vse glasbene točke so bile precizno izvajane. Manjkalo je sicer tu in tam ubranosti, kar pa splošnega ugodnega utisa ni motilo.

Predvajala se je nadalje šaljiva enodejanka »Lotkin rojstni dan«. Improviziran oder in slabo maskirani igralci — izjemo je delal le eden — niso ravno prijetno vplivali. Diletantom kar je samo po sebi razumljivo — manjka gledališke rutine in ugajenosti, vendar so pokazali precej zmožnosti. Igra sama na sebi je res le veseliga in nič več, pa še to prej slaba kot dobra komedija.

Isto moram omeniti o naslednji enodejanski komediji »Dve teti«. Ima sicer na koncu celo svoj »fabula docet«, toda zgodba je preveč konvencionalna in težko prebavna. Igralke so bile prav slabe.

O »Tihotapcih« pa je skoro škoda izgubljati besede.

Zeleti bi bilo, da bi društvo mesto teh treh komedij, vprizorilo le eno večdejansko igro, četudi komedijo. — saj ne manjka dobrih komedij — in moči, ki so tu razcepljene, vporabilo skupno pod večšo roko kakega režije zmožnega člana. In prepričan sem, da uspeh ne bo izostal.

H koncu omenim še obe deklamaciji, ki sta pokazali, da gdi. deklamatorka razpolaga z lepimi zmožnostmi.

Borza

LJUBLJANA, 19. decembra. Devize: Berlin 1358, Curli 1096, Dunaj 801.5, London 277.15, Newyork 56.70, Praga 168.37, Milan 308.25. — Efekt: Celjska 164, Vevče 133, Kreditni zavod 160, Ruše 265—280, Stavbna družba 56, Šešir 125.

Volilni film

VOLILNA VIJAVICA. — MARIBORSKI »SERBUS«. — GOVORICE ČEZ DAN. ZAVEDNI NAPREDNI VOLILCI. — VEČERNI INDIJANSKI PLES. — KRULJENJE PO ULICAH. — RDEČA IN ČRNA ZASTAVA.

Maribor, 18. dec. zvečer.

Vse je zeblo v nedeljo zjutraj tako, da so jim škepetali zobje. Zavela je volilna vijavica, ki je pustila svoje sledove na zidih, telegrafskih drogih in celo na straniščih... Tudi pismonoše so bili mobilizirani in kakor natovorje ni megi, ki so (po sv. pismu!) spremljali bogato karavano svetih treh kraljev, so se pod težo Žebotovih osebnih pozivov ter druge volilne »literature« kar šibili... Ubogi reveži, katerim ne pade na um, zahtevati približek za take akordne napore... Upamo pa, da jih zlati Žebot ne bo nikdar pozabil. — Čul sem precej pikre opazke iz ust takega siromaka in pravilno pripombo, da naj si SLS za svoje športe uvede posebno pošto, katero bi naj oskrbovali Orli itd. Dober, umešten predlog!

Med najboljšimi agilnimi priganjači je bil neizogibni znani zlati človek, imenovan »Mariborski serbus«, kateri naslov si je stekel tri dni pred volitvami s tem, da je vsakogar, ki mu je prišel čez cesto ali mimo njega, nahlulil s svojim »Serbusom«... Mariborčani, ki so dobri poznavalci zlate, so se prepričali, da »Serbusovo« zlato ni enostavno, merjeno po karatih, ampak zelo masivno doublezlato.

Na predvečer volitev in čez dan je bilo ledeno mariborsko ozračje polno interesantnih govorov. Poleg nestetičnih »vicov« eseles-provenience je padlo mnogo klasičnih opazk na račun Eselesa. Tako je rekel mesar, ki je čital »Serbusovo« zadnjo volilno epistolo: »Ko bi ljudje vedeli, kako poceni je teletina, bi vsi mesarji šli raketom žvižgat...« — Drugi je zopet menil, da ni vse zlato, kar se svetli...

Tudi na račun navlihistega »Mariborčana« je padlo precej pikrih, a skoro vse so izzvenele v »scripta manent« (pisano ostane). »Treba je shraniti te papirnate obljube in ob priliki prijeti pobožno gospodo za krščanski jezik«, sem slišal postarnega gospoda, kronskega penzionista, kateremu je zlati »Serbus« obljubil zlate hribe celo za — Božič...

Tudi »Nemci« so se navduševali za Eseles, saj je to čin kurtuazije in majhna vrnitev usluge za nacionalno potuho, ki se je po prvenstveni zaslugi črne internacionalne izpremenila v tako megalomanijo, da mora Mahnerov »Marburg« zopet priti do veljave.

Edino napredni volilci se niso dali pomešati med volilno vijavico, ampak so mirno in dostojno, brez cirkuških plakatov šli na delo. Lepo značilno krilatico je izrekel pred menoj priprost poštenjak: »Kakor dvigam k prisegi tri prste, je moja škrinjica — tretja!« — Potem so frčali avtomobili in tudi fujakerji so kak dinarček zaslužili. Gostilničarji pa so preklinjali, ko so zvedeli, da jim zlati »Serbus« ne more izposlovati odnosa davkov za one dni, kadar so gostilne radi volitev zaprte. Nekateri pa so celo prepričani, da občinski doklad na alkohol ni napravil noben klerikalec, ampak nekdo drugi: kajti klerikalec so imeli samo župana in mestno vlado, z davki pa se gospod župan ne poča.

ker je na petih važnih mestih silno, silno zaposlen.

Pa še na eno duhovito domisljico tega dne ne smemo pozabiti. Napredni volilec je prišel na idejo, odkod izvira ime »Žebot«... (to je priimek predvolilnega »zlatega človeka«, sedaj »Mariborskega Serbusa«! Op. por.). Odgovor! Ker vedno vsakemu in povsod govori z medeno prepričevalnostjo: »Že bo, že bo, že bo...« »T« na koncu imena pa je baje začetna črka gotovega naslova...

To je bilo predpoldne. Morda je kdo drugi, recimo kolega »Spectator« več opazil, če je bil doma. — Tudi popoldne je minulo in je prišel večer... Kot znak izredne dopadljivosti, božje nad mariborsko komunalno politiko je prišla nad zidovje in v ulice tako neusmiljena vijavica, da so nosovi kar oledeneli.

Po oni Stritarjevi »vrane družijo se rade« so nastale skupine in skupinice, ki so živahno komentirale zadnjo Pi-rovo zmago Eselesa. Ta večer sem slišal klasično paralelo o rdeči in črni zastavi, vredna da se zabeleži »ad perpetuum rei memoriam«. Skupina: Dva, trije duhovniki, nekaj civilistov. Pride mlad fant čez državni most in raportira: »Socialisti so pripravili godbo in rdeče zastave...« — Tedaj se razkorači možakar, očividno starejši cerkovnik in reče s slovesnim patosom:

»Nikdar več ne bo na rotovžu rdeče zastave!«

»Kakšna pa? zinem radovedno...«

»Črna je naša, da razumete! Črna zastava bo plapolala na našem rotovžu!«

»Dobro si se odrezal!« sem zinil z ozirom na prisotne, ki so se spogledali in začeli preveč navdušenega pristasa miriti ter mu razlagati pomen črne zastave... O jerum, o jerum...

Meni pa je bilo milo pri srcu za moj miljeni Maribor, ki ima sicer razlog, da se zavije v črmino v znak žalosti in pokore nad grehom svoje slepote — zato sem sklenil, da to živirno parabojo o črni in rdeči zastavi otnem večni pozabi. Mogoče mi bosta narod in domovina za to dragoceno odkritje nekdanje odkrito hvaležna.

In še nekaj se mi je sinoči zgodilo, kar je tudi vredno trajne zabeleže, nič hudega slutečemu novinarju, ki ima poleg drugih negativnih vrlin — kljub burji in mrazu zelo fino delujoče ušesne membrane, se marsikaj pripeti. Iz gugajoče skupine se zaleti vame kakor ris — krepak možakar n me nahluli:

— »Ne hoste uničili naše svete vere? ne boste! Mi smo zmagali!«

»Živijo črna zastava!« sem zaklical v dobri veri, da je to parola nocojšnje noči.

»Živijo!« je zagrmelo iz skupine, ki me je hotela — objeti. Komaj sem se rešil.

Druga nesreča ta dan ni bilo. — Ponoči pa je odmevalo »petje« po koroškem predmestju in od Studencev sem. Avtobusi so bili natrpani, kakor žive škatle sardin. Tupatam se je pobiral d matere zemlje kak navdušen grešnik in volilec, potem pa je mir božji legel na zemljo...

Au—s

Bitka za Maribor končana

VSE TRI NAJVEČJE STRANKE NAPREDOVALE, SLAB USPEH MANJSIH SKUPIN.

Maribor, 19. dec.

Včerašnje volitve, ki so potekle sicer vseskozi mirno in brez incidentov, so prinesle nekaj navideznih presenečenj. SLS je pač dobila relativno največ glasov in mandatov, vendar pa ne onega števila, ki ga je upala skupno z Nemci dobiti, da bi z njimi tvorila večino sama brez drugih skupin. Tako pa visi danes delovna večina v zraku in je mogoče, da bodo bodoči dnevi prinesli SLS neprijetna razočaranja.

Porast SLS napram zadnjim skupščinskim volitvam za 353 glasov je navidezno presenetljiv, vendar pa popolnoma naraven, če na drugi strani vidimo, da so padli komunisti za 275 glasov napram volitvam 11. septembra in če vemo, da so baš mestna podjetja dala takrat velik kontingent komunističnih glasov, kjer pa je pri včerašnjih volitvah klerikalni aparat z vso silo pritisnil. Tudi Nemci so padli za 121 glasov in je večji del njihovih glasov pripadel SLS.

Socialisti so narasli za 210 glasov. Njih porast je soliden in znamenje, da so njihove vrste že zelo konsolidirane.

SDS se je tudi včeraj izkazala kot solidna avantgarda demokracije vseh delavnih slojev. Pri zadnjih skupščinskih volitvah je dobila stranka v zvezi z NSS 1088, sedaj pa sama 886 glasov, NSS pa tudi 172 glasov; in če še pogledamo, da je SDS pri volitvah l. 1925, ko je tudi

šla sama v volilno borbo, dobila 801 glas, nam te številke jasno kažejo porast glasov SDS. In to vključno temu, da so zlasti klerikalci, a tudi druge stranke naperile proti SDS koncentričen ogenj.

Radikali so dobili včeraj 75 glasov manj nego 11. sept. Vključno temu bi bili dobili 2 mandata, da niso vezali liste z SLS, ki je tako dobila en mandat več nego bi jih bila sicer imela.

Nov pojav je bila tokrat obrtniška lista. Dobila je od vsake stranke pač po nekaj volilcev, nekaj pa jih je volilo to listo, ki se sicer volitev sploh niso udeleževali.

Znaten del svojih glasov so klerikali dobili z volilnimi sleparstvi. Volili so ljudje, ki so še vpisani kot bogoslovci, ki jih pa že davno ni več v Mariboru in je tudi pozitivno znano, da včeraj niso bili osebno v Mariboru. Volili so dalje ljudje, ki služijo kot vojaki v Srbiji in ljudje, ki so šele nedavno umrli itd.

Ali bo novoizvoljeni občinski odbor delazmožen ali ne, je odprto vprašanje. Odvisno bo to od dogovorov in aranžmanov med strankami tekom prihodnjih dni. Javna tajnost pa je, da klerikalci že računajo s tem, da bo občinski odbor razpuščen in da dobijo oni gerenta. Tekom tega tedna se bo položaj vsekakor razčistil.

V naslednjem prinašamo tabelaričen pregled včerašnjih volitev:

Volilce	Oddanih glasov	SLS.	Rad.	SDS.	Kom.	NSS.	Nemci	Soc.	Obrt.
I.	692	274	17	97	8	17	115	135	29
II.	637	241	23	115	7	14	99	117	23
III.	429	153	18	81	2	15	67	84	9
IV.	517	176	21	114	1	22	61	106	17
V.	429	136	29	92	6	13	62	77	14
VI.	640	186	26	99	4	13	75	213	24
VII.	418	130	8	54	14	12	42	147	10
VIII.	416	130	6	47	14	14	52	142	10
IX.	586	151	35	56	31	16	45	241	11
X.	625	143	28	69	42	18	65	265	19
XI.	542	138	23	57	17	18	54	210	24
Skupaj	5931	1858	234	881	146	172	737	1737	190

Na podlagi rezultata — količnik je znašal 141 glasov — je pripadlo: SLS 13 + 1 mandat z ostankom na škodo radikalne stranke, radikali 1, SDS 6, komunisti 1, nar. socialisti 1, Nemci 5, socialisti 12 in obrtniška lista 1 mandat.

Izvoljeni so torej:

Na listi SLS: dr. Leskover, dr. Jerovšek, Žebot, mesar Hohnjec, trgovec Vid Murko, dr. Juvan, davč. upravitelj Ozvatič, Stabej, podpolkovnik v p. Sabothy, pismonoša Lahovič, gostilničar Senekovič, kaplan Hrastelj, Aljančič, trafikant Golež.

Na listi NRS: Janko Tavčar.

Na listi SDS: dr. Kac, Weixl, Fr. Bureš, dr. Lipold, dr. Strmšek, Kejžar.

Na listi komunistov: obl. posl. Andrej Čanžek.

Na listi NSS: žel. uradnik Rud. Tumpej.

Na nemški listi: dr. Mühleisen, Pfrimer, Sirak, Robaus, dr. Kieser.

Na socialistični listi: novinar Eržen, učitelj Grčar, žel. Bahun, Ošlak, kotlar Krajnik, prof. Favai, tesar Majer, nar. posl. Petejan, strok. tajnik Al. Čeh, kovač Mat. Jurak, upravnik Jelen, delavec Jekl.

Na obrtniški listi: kroj. mojster Štefan Dolček.

Somišljenikom in prijateljem SDS

Pri včerašnjih občinskih volitvah v Mariboru je Samostojna demokratska stranka dosegla izredno časten rezultat in znova ojačila svoje vrste. 881 volilcev je izreklo vodstvu stranke in njenim delavcem neomejeno zaupanje, dokazali pa so tudi vzorno disciplino. Iskrena zahvala vsem, ki so krepko pomagali s požrtvovalnim delom na shodih, sestankih in s podobno agitacijo ter pripomogli do tako lepega in častnega uspeha.

Vsem volilcem, ki so krepko vzdržali v težkem ognju od vseh strani, iskreno priznanje in zahvala. Vsi na delo za nove uspehe!

Dr. Viktor Kac, Vilko Weixl, Fr. Bureš, dr. Fr. Lipold, dr. P. Strmšek, Iv. Kejžar.

Spominjajte se CMD

Mariborsko gledališče

Ponedeljek, 19. decembra. Zaprto.

Torek, 20. decembra ob 20. uri »Kar hočete« Ab. C. Kuponi.

Sreda, 21. decembra ob 20. uri »Madame Butterfly« ab. D. Kuponi.

Mariborsko gledališče. Drama študira Wedekindovo »Glasbo« in Dante Signorinijev moderno komedijo »Živeli tatovi«, opera pa Verdijevo veliko opero »Ples v maskah«.

Občinske volitve v Murski Soboti

so se vršile včeraj 18. t. m. Ker je lista SDS bila iz formalnih razlogov razveljavljena, so ostale tri liste: lista sedanjega gerenta Benka, katero so po velikem delu volili tudi pristaši SDS, in ki je dobila 405 glasov in 18 mandatov. Druga je bila lista bivšega gerenta dr. Šomena, po večini klerikalna, ki je dobila 92 glasov in 4 mandate. Tretja lista, delavska in uradniška, katero so tudi deloma volili pristaši SDS, je dobila 55 glasov in 3 mandate.

Mariborski in dnevni drobiž

Mariborski spomenik kralju Petru

Pod tem naslovom priporoča A. G. v »Jutru« od 18. t. m. postavitev spomenika kralju Petru po osnutku Lojza Dolinarja. Ta spomenik je po njegovih trditvah umetniški najboljši, je pa tudi najprimernejši po svoji zasnovi za postavitev v Mariboru. Ne bo v škodo, ako se o tej trditvi razvije javna diskusija.

Kvalitativno umetniško je Dolinarjevo delo najboljšo. O tem ne bo spora. Je pa za postavitev v Mariboru najmanj primerno. Težko je pozo in gesto postave tolmačiti za preroško, za kažipot v svobodo. To je gesta oratorična in dramatična, predstavlja bolj tribuna in traga, kot osvoboditelja. Je pa še primernejši Ravnikarjev osnutek, zlasti, ker se dajo hibe odstraniti. Postava je dobra, izraža dostojanstvo in veličino. Naturalistični podstavek bi se moral nadomestiti in zamenjati z monumentalnim. Oba orla znatno zmanjšati. S tem bi se dosegla skladnost s figuro, ki bi tako tudi stopila v ospredje.

Sem pa za to, da se nobeden teh kipov ne postavi in razpiše nov natečaj s širšo veljavo. Jurija bi bila previdnejše storila, ko bi bila prvo nagrado pridržala in med Dolinarja in Ravnikarja razdelila drugo. Eno pa je gotovo: spomenik, ki naj služi poznim rodovom, bodi izbran brez pritiska in reklame, počasi, previdno in strokovnjaško.

M. Š.

Soglasna izvolitev župana v Studencih

Pri volitvi župana v Studencih pri Mariboru je bil g. Alojz Kaloh že tretjič izvoljen za župana in sicer tokrat soglasno.

Sijajna napredna zmaga pri Sv. Antonu v Slov. Goricah

Pri občinskih volitvah pri Sv. Antonu v Slov. goricah so naprednjak izvojevali krasno zmago. Prva napredna lista župana Zemiča je dobila 34 glasov, druga napredna (vezana na prvo) 16 glasov. Obe 5 odbornikov. Tretja, lista župnika 8 glasov, nič mandatov in četrti tudi klerikalna 16 glasov 2 odbornika.

Spominsko svečanost za pok. generalom Kovačevićem

Privedijo dne 22. t. m. v mali dvorani Narodnega doma skupno s tukajšnjim pododborom Udruženja rezervnih oficirjev in bojnikov sledeče organizacije: Sokol, Jadranska Straža, Orel, Orjuna in invalidi. Začetek ob 20. uri. Govorijo zastopniki teh organizacij. Eventuelni še nepriglašeni govorniki naj se priglasijo neposredno pred svečanostjo pri predsedniku. Pričakovati je čim številnejše udeležbe občinstva.

Službo dobi

strokovnjak za izdelovanje azbestnega škripljevca. Dober zaslužek, nastop takoj. — Išče se dalje večje število delavcev za izsekavanje bukovih hlodov in drv. Interesenti naj se zglaste takoj pri Borzi dela v Mariboru.

Mestno kopališče

bo tekoči in prihodnji teden vse dni razen ponedeljka do 19. ure odprto. Čez praznike ostane kopališče zaprto.

Pri akademiji družine »Napredka«.

V proslavo kraljevega rojstnega dne je priredilo naše napredno dijaštvo akademijo v Narodnem domu, in sicer v mali dvorani, ki je izpadla izvanredno dobro. Članstvo se je častno odzvalo. Sedaj pa malo o točkah sporeda. Kot prvo točko sporeda je orkester pod vodstvom dijak J. Kaca zaigral popolnoma dovršeno koračnico: »Bratci veselji vsi.« Nato je sledil govor predsednika Matoviča o našem kralju. Ostale točke sporeda je izpolnjeval recitativni in muzikalni del, od katerih nam je omeniti: Krulčeva je podala dve Vilharjevi skladbi zelo dobro, pa tudi dij. Stefancosa se je to pot dobro odrezal. Višek vsega muzikalnega dela pa je tvorila: Medvedova violinsonata v A-molu. Izvajal jo je dijak Čerič, pri klavirju pa ga je spremljal naš najmanjši muzikant Haas. Zelo nas je razveselilo to delo, ki je zelo posrečeno in globoko zamišljeno. Želimo mlademu komponistu veliko uspeha v bodoče. Na delo mladina, ti si naš up!

Mestni občinski svet mariborski je v svoji seji dne 7. decembra 1927 sklenil: 1. Za kanalizacijo Melja, tlakanje Meljske ceste in napravo Motherjeve ulice se dovoli kredit Din 2.000.000.—. 2. sklene se najeti posojila Din 2.000.000.—. 3. v kritje ter amortizacijo tega posojila služi znesek Din 300.000.— iz preostanka davščine na vino. V smislu § 78 občinskega reda za mesto Maribor, se sklicuje na dan 30. decembra od 8. do 12. ure v mestni posvetovalnici skupščini volilcev, da glasujejo ali se naj gornji sklep predloži v odobrenje oblastnemu odboru mariborske oblasti. Glasovanje se vrši z »da« ali »ne«, pri čemur se ne udeleženci skupščine smatrajo zadovoljnim s sklepom občinskega sveta. Večina glasov vseh upravičenih volilcev je odločilna.

Nesreča ali uboj?

V torek, 13. t. m. je nekdo streljal v Dežnem pri Makolah na oženjenega posestnika Andreja Predikako in mu prestrelil desno stran pljuč. Težko poškodovanega posestnika so prepeljali v ptujsko bolnico, kjer je Predikaka v petek, 16. t. m. umrl. Po njegovih lastnih izpovedi pokojnik ni videl napadalca, ker je bil nekoliko vinjen. Govori se pa v vasi, da je streljal neki sosed, ki je mislil, da je zalotil tatu na svojem posestvu.

Miren volilni dan

Mariborska policija je imela včeraj izredno lahek posel. Brezalkoholna sobota in nedelja sta k miru in redu mnogo pripomogle. Aretacije oba dni ni bilo nobene, vloženih pa le malo prijav.

Stara znanka policije

2. decembra zjutraj je stražnik našel v Jurčičevi ulici do nezvesti pijanega možakarja in ga odvedel v policijske zapore, kjer se je streznil. Zapazil je, da mu je zmanjkala usnja — ta listnica z 1100 Din. Takoj je osumil tovarišico, ki ga je kratkočasila na gostilniških pohodih v minuli noči. Policija je uvedla preiskavo, ni pa mogla osumljenke izslediti. Nekoliko dni kasneje pa je komisariat prejel anonimno pismo z listnico in dokumenti, toda brez denarja. V pismu pravi pisec, da je našel v Jurčičevi ulici listnico s 730 Din. da pa je trenutno v taki zadregi, da jih ne more vrniti, pač pa bo to storil v tedenskih 50-dinarskih obrokih, kakor hitro bo zaslužil. Zagonečni najditelj je ostal neznan celih 14 dni, končno pa je policija iztaknila osumljenko, ki je pri zaslišanju priznala, da si je prisvojila denar. bila pa je tako vinjena, da se ne spominja kedaj in kje je to storila. Priznala je tudi, da je avtorica anonimnega pisma, s katerim je hotela zabrisati sled. Tatca je 39letna Matilda Mandl iz Savec nad Veliko Nedeljo. Malopridna, delomržna ženščina je bila doslej že 24krat kaznovana in je prebila 3 leta v prisilni delavnici v Begunjah. Po odsluženju petindvajsete kazni bo za vedno izgnana iz Maribora.

Starešinska zveza »Triglava« v Mariboru

naznanja občinstvu, da priredi »Triglava« letos elitni ples v Unionski dvorani v Mariboru dne 10. marca 1928. Komur je še v spominu 50. letnica »Triglava« in drugi triglavanski elitni plesi, ta bo gotovo uraval obisk letošnjih plesnih prireditev tako, da bo lahko obiskal triglavanski ples. Poskrbelo se bo za osebna vabila. Odbor. — 1967

Popravek

V sobotni številki našega lista se je vrinila pri oglasu fotografa Japelja na ne ljuba pomota. Glasiti bi se moralo: preselil se je iz Aleksandrove ceste 25 v Gosposko ulico 28 in ne v Frankopanovo, kakor je bilo pomotoma objavljeno.

V Veliki kavarni

je danes, v ponedeljek elitni koncert s kabaretno predstavo.

Kupujte železniške vozne karte v biljetarni »Putnika« v Mariboru, Aleksandr. 53

Dežela velikih kontrastov

Starodavna kitajska država s 400 milijoni prebivalcev je že od nekdaj velika nganka za Evropejce in Amerikance. Dobrih 15 let, odkar je padla starodavna carska dinastija — nebeških sinov iz Mandžurije — je pa Kitajska tudi zemlja največjih kontrastov. V teh 15 letih je zapadno kulturno življenje z vsemi vrli nami in napakami zavzelo gorostasen razmah po ogromni Kitajski. Ostalo pa je še v ogromni meri stare konservativnosti in vse to se na ogromnem področju meša in valovi, da daleč presega povprečne naše pojme. Kitajski narod je kolos, njegove politične, gospodarske in vojaške zadeve so pa kaos, da si človek ne more večjega misliti.

Sto in stoletja preživeta v okameneli konservativnosti širokih slojev se ne da jo tako lahko izbrisati. Zavest, da si je treba z zapadnim orožjem izbojevati svobodno življenje, živi na Kitajskem že od pretečenega stoletja. Kitajski Bismarck Li-Hung-Cang je bil prepričan, da je treba kupiti toliko in toliko stotisoč pušk, da se odstrani iz dežele toliko in toliko tujih izkoriščevalcev. Na moderno orožje so se pa navadili tudi domači konservativci, oblastniki in izkoriščevalci in tako imamo že dolga leta na Kitajskem boje med raznimi diktatorji, ki bodo uspevali tako dolgo, dokler se velikanski narodni živelj kolikortoliko ne izjednači v vseh pravicah novodobnega življenja. Starokopitni diktator Čang-Čo-Lin še trdno sedi na svojem mestu ter odločuje v velikem delu stare Kitajske. K njemu prilajajo vsi, ki so nezadovoljni z novotarijami in ki v kantonskem pokretu vidijo uničevanje stare kulture. Kemal-paša je na svojem področju novo lahko uveljavil, na Ki-

tajskem pa ne bi prišel dalje, kot so prišli do sedaj voditelji južno-kitajskega pokreta.

Vsa večja kitajska mesta živijo v znamenju velikanskega nasprotja. V Pekingu — mrtvem središču je poleg prastarega predmestja najmodernejši kolodvor, mimo starodavnih stavb in ostankov nekdanjega mestnega obzidja vodijo asfaltirane ulice in dvigajo se moderni nebotičniki. Iz sredine stare Kitajske se pride v najmodernejši vlak, ki vodi v vsa središča Evrope. Po ulicah drvi mimo kulijev, ki nosijo v nosilnicah kakega starokitajskega veljaka avtomobil najnovejše znamke in poleg uličnega brivca, ki z eno in isto vodo umiva sto svojih klientov, je urejena brivnica, enaka onim v prvih evropskih mestih. V primorskih mestih z živahnim prometom in močno razvito industrijo so kontrasti še večji. Samo da je tam staro vedno bolj v manjšini. Na jugu sploh so popolnoma moderni tudi domačini in v vseh mestih imamo industrijski proletarijat zapadno-evropskega tipa.

So pa tudi na jugu vasi z enakim življenjem, kot je bilo pred tisoč leti. Te vasi ob rekah in potokih so kakor okamenela gnezda in posamezniki, ki se iz modernega sveta izgubijo tja po naključju, še danes ne pridejo do besede. Starinske vasi poznajo od nove dobe samo zlo. Zdaj pa zdaj pride mimo razdivjana soldateska, ki pleni in požiga. Pa tudi vasi se bodo zbudile iz svoje letargije in tedaj bo naglo konec paševanju raznih diktatorjev, kakor tudi izkriščanju od strani tujcev. Kdaj bo to? — Tega ne vedo niti najmodernejši Kitajci, še manj pa evropski in ameriški svet.

Prostovolna smrt spekulanta

V Berlinu si je vzela življenje pod imenom »Der tolle Hennecke« daleč po Nemčiji znana osebnost. Ta mož, ki je bil drzno razposajen, je ustvarjal nekdanje čudeže na spekulativnem polju ter si pridobil tudi težke milijone. Nbroj anekdot in pravih legend se je širilo o njem. Začel je kot čevljarški vajenec in ko je za god od svojega skopega sorodnika dobil tolar, si je v berlinskem predmestju kupil par sadnih dreves. Nekaj časa je prodajal sadje, potem tudi les ter izkupil toliko, da si je mogel kupiti konja. V kratkem času je postal prvi konjski trgovec v Nemčiji. Do dobrih kupčij mu je pomagal dar velikega opazovanja. Ker so najboljši odrezali oni konjski trgovci, ki so prišli prvi na sejem, je Hennecke z drugimi konjskimi trgovci in mešetarji pozno v noč popival, in ko so vsi drugi v hotelu ali kakem drugem prenočišču komaj zlezli v postelje, je bil on še tako svež, da je čevlje svojih nadržanih tovarišev pred vratni hotelskih sob zamenjal. Ko so kupci na vsezgodaj vstali s težkimi glavami, so porabili precej časa, predno so se obuli. Medtem je pa prebrisani Hennecke sam že dobro trgoval na sejmu. Ko je imel že precej denarja, je kupil zapuščen in močvirnat svet pred Berlinom. Dobil ga je zelo poceni, a so ga drugi vendarle imeli za norca. Za delo si je najel kaznjence in iz zločincev in postopačev je napravil najboljše delavce. Pred delom je tropo kaznjencev takole nagovoril: »Prijetelj, zbrali smo se, da delamo, kakor se spodobi. Povejte mi, kako mislite o tem?« Iz tolpe se je oglasil najbolj zakrknjeni: »Boš že videl, kako ti bom delal!« — »Naj bo po tvojem mnenju, prijetelj, če nočeš delati. Tu imaš nekaj tobaka, mi drugi pa gremo na delo!« — To je najupornejše grešnike tako prišlo, da so postali ne samo pridni, marveč tudi čisti hlepni delavci. Na neobdelan del svoje posesti je pa dal navoziti smeti. Mesto mu je smeti rado prepustilo. Berlinčani so se najprej smejali, imenovali so ga »kralja smetišča«, potem so se pa čudili, ko so videli, da uporablja ogromno smetišče za material svoje papirne in drugorvrstne industrije. Ob začetku vojske je bil Hennecke milijonar. Povojna inflacija ga je sicer močno udarila, a mu je še vendar precej ostalo od nekdanjega premoženja. Vse težave je mož z lahkoto premagal, na stara leta je še bil jako čil, samo nova doba mu ni prijala. Tiho je zbežal iz življenja.

Amerikanski nebotičniki in njih usoda

O konstrukciji ameriških nebotičnikov, s katerimi se Amerikanci prav radi ponašajo kot s posebnim tipom njihovega stavbenega stila, je nedavno predaval znameniti arhitekt sir Edwin Lutyens. Ni jih pohvalil, temveč je izjavil, da noben nebotičnik ne bo preživel štiridesetih let. Amerikanci niso dobri stavbeniki, je dejal predavatelj. Oni grade samo za sedanjost, ne da bi mislili na bodočnost. Takšni nazor, ki so pri raznih poslih lahko velikega pomena, ne morejo roditi dobrih trajnih stavb. Ko so nedavno odkrili t. zv. Madisonov stolp, so ugotovili, da je rja razjedla vse železne konstrukcije. Isto se bo lahko ugotovilo tudi pri vseh železnih konstrukcijah ameriških nebotičnikov. Gotovo je, da bo stavbenik, ki zastopa nazore evropske stavbarske tehnike in umetnosti, težko razumel namene ameriških arhitektov. Dočim se pri nas železne konstrukcije konzervirajo v debelih plasteh betona, se v Ameriki zadovolje s tem, da zavarujejo železo pred vremenskimi vplivi s tanko barvno plastjo. Železni deli londonske katedrale Sv. Pavla so še danes popolnoma ohranjeni, kar je tudi slučaj pri vseh ostalih londonskih stavbah. Železne konstrukcije vseh nebotičnikov pa je načela rja. Res je, da Amerikanci ne grade za stoletja, kajti celo najnovejše palače se rušijo, da bi napravile prostor večjim ogromnim stavbam, ki odgovarjajo duhu potrebe. Take misli so na mestu samo v času velikega blagostanja in bogastva, toda ako doživi Amerika tudi čase težkih nadlog, kakor so jih doživeli vsi veliki narodi, potem bo grenko objokavala današnji gradbeni način. Nebotičniki so brez dvoma velika nevarnost, ako se jih bo zanemarilo in prepustilo razpadu.

Radio in produkcija copat.

V Ameriki tovarne hišnih čevljev in copat še niso nikdar čutile tolik konzum kot letos. Leta 1927 se je prodalo za 3 milijone dolarjev copat več kot običajno. Neki iznajdljivi mornar pa je iztaknil celo vzrok tolikemu porastu konzuma copat. Naši meščani, pravi časniki, so se odvadili zahajati vsak dan v bučno družbo. Rajši ostajajo doma in se kratkočasijo ob megafonu. Pri tem jim je gotovo udobnejše, ob večerih posedati in poslušati radio v copatah kot pa v čevljih. Prodaja copat narašča toraj sorazmerno s širjenjem radia po privatnih hišah.

Sport

Naši smučarji

Soboto in nedeljo so mariborski smučarji temeljito izrabili in se do poslednjega udeležili bodisi poučnih tečajev ali pa izletov, ki sta jih priredila odseka »Maribora« in »SPD«. Zimsko sportni odsek ISSK Maribora je v soboto priredil dva tečaja. Dopoldanskega se je udeležilo 10 članov, dočim je popoldanski uspel zelo povoljno. Udeležilo se ga je krog 30 smučarjev. Oba tečaja je vodil g. Golubović. V nedeljo je članstvo priredilo izlet iz Maribora na idealne terene Sv. Urbana in se po ugodnem nižinskem snegu tudi vrnilo v mesto. Izvežbano članstvo pa je odšlo deloma na Mariborsko in Ruško kočo, deloma pa na Klopni vrh.

SPD je priredil izlet k Mariborski koči, kjer se je zbralo krog štirideset smučarjev, ki so vadili na ugodnih snežiščih. Prva partija je odšla h koči že v soboto zjutraj in se zadrževala na Pohorju dva dni. Nekateri člani so posetili tudi Ruško kočo in Klopni vrh.

Kakor se doznava, se je pripetila večeraj na Pohorju težka nesreča, ki pa menda ne bo zapustila občutnih posledic. Skupina smučarjev je na poti med Ruško kočo in kočo na Klopnem vrhu zašla ter rabila do cilja celih 9 ur. Med dolgotrajno in naporno hojo, oziroma vožnjo, so zmrznile noge smučarju Hreščaku, bratu znanih sportašev — članov Maribora. Bolnika so s težavo spravili s Klopne vrha na falsko postajo. V Mariboru ga je takoj posetil zdravnik in konstatiral nevarne ozebke. Hreščak najmlajši je najbrže prva žrtev zimskega Pohorja. Opozorjamo torej zlasti mlajše podjetne sportnike, da brzdajo svojo smelost, sicer postane lahko usodna.

Vsekakor sta oba dneva za naše smučarje pomenila prvi korak v zimsko sezono 1927-28 in sta nudila obilo zdravega užitka, neprisliljene zabave in razve-

drila. Ako jim bo vreme naklonjeno in ako nebesa nasujejo še debelejšo plast mehkega snega, bodo imeli pohorski smučarji za zimski raj prekratke božične oziroma novoletne praznike.

Zagrebski božični turnir.

Po zgledu inozemstva se je tudi zagrebški podsavez navdušil za zimski nogomet in organiziral božični turnir, v katerem sodelujejo Gradjanski, Hašk, Concordia in Victoria. Večeraj se je odigralo drugo kolo. V prvem kolu je Concordia porazila Gradjansko, Hašk pa Victorijo. V večerajšnjih srečanjih pa sta Gradjanski proti Victoriji in Concordia proti Hašku dosegla enake rezultate 3:3. Obe tekmi sta končali neodločno in je placement klubov sledeč: 1. Concordia 3 točke, 9 : 6; 2. Hašk 3 točke, 6 : 5; Victoria 1 točko, 5 : 6; Gradjanski 1 točko, 6 : 9.

Troje zmag Sparte v Carigradu.

Pretekli teden smo poročali o nastopu praške Sparte proti dvema štambulskim kluboma v Carigradu in o obojekratni zmagi čeških nogometašev. V petek pa so igrali Spartanci proti kombiniranemu moštvu, ki je identično s turškim nacionalnim timom, in ga tudi srečno premagali s 3 : 2. Pred očmi 10.000 glave publike so že vodili Turki z 2 : 0, a končno le podlegli.

Potovanja nogometnih klubov.

Dunajska Admira igra na Novega leta dan v Beogradu, 6. in 8. jan. v Atenah in 12., 14. ter 15. v Solunu. — Jesenski prvak ČSR »Slavija« igra na Štefanovo proti »Fürthu« pri Nürnbergu, na Silvestrovo v Alessandriji, na Novega leta dan v Turinu, 6. jan. v Milanu, 8. jan. v Curihi. — Italijansko potovanje Sparte, o katerem smo poročali pretekli teden, radi nekih nepremagljivih ovir najbrž odpade.

Koliko je vredna žena?

V Evropi je vprašanje, koliko je vredna žena, težko razrešljivo, ker zavisi njena vrednost od večje ali manjše stopnje zaljubljenosti s strani tistega, ki si jo želi osvojiti. Vendar se v drugih predelih sveta to vprašanje rešuje enostavnije, na docela primitivnih principih. Črnci na primer v pokrajini Ungandi dajo za lepo ženo nekoliko patron, škatljico žebeljev ali ducat igel itd. Ravno tako domnevajo tudi Zulu-črnci o vrednosti svojih žena. Po njih prepričanju žena čestokrat ni več vredna od ovce in se nešteto krat dogaja, da si prijatelja zamenjata ženo z ovco ali kozličkom. Za ženo dobi jagnje pa je stvar v redu. Uzbeki v Turkestanu imajo drugo plačilno enoto. Ako se mladenič zaljubi v dekle in si ga želi osvojiti oziroma nabaviti kot ženo, tedaj jo njeni starši stehtajo in kupec ima izplačati za njo težo njenega telesa — ne v zlatu, ali srebru — temveč v siru, maslu ali podobnih produktih. Zato pripovedujejo, da so celo tam postali mladeniči opreznjeji in da se ozirajo v prvi vrsti na suhe, da bi si tako pri nabavi soproge vsaj nekaj prištedili. Vendar se očetje ne dajo ukiniti ter dobro rede svoje hčere, da izvečejo iz prosilcev čim večje odškodnine.

Tudi telefonistke ločijo abonente

Neki pariški časopis je prišel do dokumenta, kojega vsebina je naravnost fantastična. Gre za okrožnico pariških telefonistkin, ki pravi: Pozivi abonentov iz central Wagra, Passy, Auteil in Elisea se morajo takoj spojit. Poleg omenjenih central ima Pariz še dvahajst central. Štiri centrale pa služijo najbogatejšim kvartom Pariza. Okrožnica daje telefonistkam torej polnomoč, da se jim ni treba prav nič ozirati na ono, kar ne spada med »gorenjih deset tisoč«. Na podlagi zanimivega odkritja so abonenti razdedinjeni pravic, ki so jim doslej pripadale, zahtevali od telefonske uprave, da jim zmanjša telefonske pristojbine ravno za toliko, za kolikor je padel procent njihovega ugleda in upoštevanja s strani centrale.



Ne pozabite,
da je trdka
F. Kneser, Maribor
Aleksandrova cesta 27
odlično založena ne samo z urami, ampak tudi z briljanti, zlatimi in srebrnimi predmeti

Posebne božične reklamne cene.

Koledar Družbe sv. Cirila in Metoda za l. 1928

se pravkar razpošilja podružnicam in posameznikom. Kdor se zanima za našo narodno obrambo — in ta bi morala biti pri srcu vsakemu zavednemu Slovencu, naj bi si ga naročil in povzel iz njega dolžnost, da postane vnet Cirilmetodar, borec za naš narodni obstoj, ki je ogrožen na severu (opozorjamo na članka Kresovi gore in poročilo predsednikovo) in na jugu (Slovenija, Postumia, O šolstvu v Julijski krajini, poročilo tajnikovo). Dejstva, navedena v omenjenih člankih kriče: Rojaki, pomagajte! Mladina za Cirilmetodove vzore vneta, naj dopolni vrzeli, ki so jih vsekali Družbi »naši grobovi«. V brezdelju ždeče podružnice naj uvažujejo njim namenjeni članek in naj ožive. Tak sad želimo koledarju, nosečemu obilno narodnoobrambno vsebino in vzorno sestavljeno bilanco o družbinem obratovanju, s kakršno se prikaže na dan malokatero drugo slovensko društvo. Naroča se v pisarni Družbe sv. Cirila in Metoda, Narodni dom v Ljubljani. Cena 15 Din. Hkrati pri poročamo za božično darilo mladini Kraljeviča Marka. (6 Din). —

Prispevajte za spomenik Kralju Petru v Mariboru

Hans Dominik:

Oblast treh

Mišterij Sing-Singa! Izvirno poročilo: »Sing-Sing 16. junija, ob 6. uri zjutraj! Trikrat na električnem stolu! Trikrat odpovedal tok! Tretjikrat je razneslo stroj! Delinkvent nepoškodovan!«

New-yorški raznašalci časopisov so oznanjevali posamezne nadpise senzacionalnega poročila tisočem in tisočem ljudem, ki so jih ob osmi jutranji uri junjskega dne prenapolnjeni prevoznimi motornimi čolni bruhali na pobrežje in ki so se izvilni rovom podzemeljske železnice, da pohite na svoje delovno mesto. Od tisočglave množice je skoraj vsakdo segel v žep, da dobi za svoj petcentni novčič izvod od tiskarskega črnila še vlažnih listov, da na cesti ali v liftu hitro preleti izredno poročilo.

Komaj nekateri iz velikomestne množice so vedeli iz tretje roke, da je bila za ta dan daleč tam v kaznilnici države New-York določena za šesto jutranjo uro neka elektroekucija. Take usmrtitve so zanimale new-yorško publiko samo tedaj, če so se slavni zagovorniki mesece dolgo borili za življenje obsojenca, ali pa, če se je pri usmrtitvi pripetilo kaj izrednega. Saj se je tu in tam dogodilo, da so morali delinkventne obdelavati z električnim tokom cele četrti, pol in tričetrt ure, predno je bil zrel za raztelesovalni nož zdravnikov. In že celo pod nožem se je včasih eden ali drugi hrope izvil iz naročja smrti ter se znova zbudil k življenju.

Toda Yankees radi takih pripetljajev niso nikdar dvignili preveč prahu. Niti tedaj ne, ko je državo vodil še predsednik, ki so ga volili vsake štiri leta nanovo. Še manj sedaj, ko je vladala država železna pest predsednika — diktatorja Cyrusa Stonarda. Pest onega Cyrusa Stonarda, ki je po prvih izgubljenih vojnah proti Japonski zdrobil upor boljševiško usmerjenega vzhoda proti meščansko orijentiranemu zapadu in ki je potem zmagoslavno končal drugo vojno proti Japonski. Neomejena pooblastila predsednika — diktatorja so prisilila ameriško časopisje k precejšnji vzdržnosti v vseh zadevah, ki so se tikale vlade in vladnih odredb.

Zgoditi se je moralo nekaj posebnega, da so vsi new-yorški časopisi posvetili temu dogodku согласно svojo prvo stran in da so se prekosavali s posebnimi izdajami. Še predno so našli zadnji izvodi komaj izišle izdaje svoje kupce, že je juršala nova četa časopisnih raznašalcev s prihodnjo izdajo jutranjih časopisov Broadway-sko cesto.

»Uganka Sing-Singa! Sing-Sing ob 6. uri 25 minut. Električna postaja Sing-Singa zrušena. Obsojenec se imenuje Logg Sar. Poreklo neznan. Ni ameriški državljani! Na smrt obsojen radi poizkušene

ne razrušitve zatvorničnega jeza ob Panamskem kanalu!«

»Sing-Sing, ob 6 uri 42 minut. Obsojenec pobegnil. Jermeni, s katerimi je bil privezan na električni stol, prerezani.«

»Sing-Sing, ob 6 uri 50 minut. Priča kot komplic! Izgleda, da je delinkvent s pomočjo enega izmed dvanajstih prič ušel elektroeksekuciji.«

»Sing-Sing, ob 7. uri. Zadnje vesti iz Sing-Singa. Beg v avtomobilu! Neverjetna dogodivščina! Po očitvidnih ugotovljenih, da je delinkvent, označen po usmrtitvenem oblačilu, vstopil v spremstvu priče Williamsa v neki avto, ki je stal pred vratmi. Odpeljali so se z divjo brzino. Vsaka sled manjka. Uprava kaznilnice in policija si ne vesta pomagati.«

Ostro je zavrl avto ter obstal. Mož, ki je sedel v njem, je iztrgal nekemu raznašalcu drugo posebno izdajo iz rok in jo preletel, medtem ko je avto že zopet drvel naprej v smeri proti policijski centrali. Nervozen trepet je hušnil preko čitalčevega obraza, moža nedoločljive starosti. Bil je to eden onih nečasovnikov, pri katerih se ne da reči ali štejejo štirideset ali šestdeset let.

Pred poslopjem policijske centrale je voz obstal. Toda še predno je popolnoma stal, je mož izskočil ter hitel proti vходу. Njegova obleka je bila očitvidno izdelana v prvovrstni krojaški delavnici. Toda vsa krojačeva umetnost ni mogla popraviti vseh pomanjkljivosti narave. Oster opazovalec je moral zapaziti, da ima desno ramo nekoliko previsoko, levi bok nekoliko skrivljen na znotraj in da vleče levo nogo pri hoji nekoliko za seboj.

Vstopil je. V nervozni naglici je hitel po križajočih se koridorjih, dokler mu ni pri nekih dvojnih vratih zastavil pot stražnik. Tipičen čokat Irec s pendrekom in čelado.

»Halo, sir! Kam?«
Nejevoljno mrmranje je bil ves odgovor naglo hitečega.

»Stop, sir!«
Široko in mogočno se mu je postavil irski orjak na pot in vzdignil pendrek z gesto, ki je bila dovolj jasna. Znejevoljen je potegnil obiskovalec iz listnice posetnico in jo dal stražniku.

»K šefu, takoj!«
Bolj kot ukazajoče izgovorjena beseda je vplival bliskajoči pogled na stražnika, da je vljudno odprl vrata in spremil tuja v čakalnico.

»Edward F. Glossin, medicinae doctor« je stalo na posetnici, ki jo je sluga položil na mizo policijskega predsednika Mac Morlanda. Nosilec tega imena je moral biti vpliven mož. Komaj je namreč policijski predsednik s pogledom ošvignil

posetnico, je skočil k vratom in peljal navljence v svoj privatni kabinet.

»S čim vam lahko ustrežem, gospod doktor?«

»Imate poročila iz Sing-Singa?«

»Samo kar javljajo časopisi.«

»Storite vse, kar je v vaši moči, da primete begunce. Če ne zadostujejo policijski letalci, rekvirirajte vojaške! Vsaj menda vaše pooblastilo zadostuje za to rekvizicijo?«

»Gotovo, gospod doktor.«

»Begunci morajo biti prijeti, predno nastane mrak. To zahtevajo državni interesi. Vi jamčite za to.«

»Storil bom, kar morem.« Policijski šef je bil užaljen vsled ostrega nastopa obiskovalčevega in to se je čutilo iz njegovega odgovora.

Dr. Glossin je zagubal čelo. Odgovori, iz katerih je zvenelo zoperstavljanje in zmikavanje, niso bili po njegovem okusu.

»Upam, da Vaše znanje ne bo razočaralo naših pričakovanj. Sicer... se bomo morali ozreti po drugem možu, ki zna več. Telefonirajte v Sing-Sing. Profesor Curtis naj pride semkaj, da poroča v moji navzočnosti o dogodku.«

Prezident je dvignil slušalo in se pustil zvezati s predstojništvom Sing-Singa.

»Kdaj je lahko Curtis tu?«

»V 15 minutah!«

Dr. Glossin se je pogladil po visokem čelu in po gostih, gladko nazaj počesanih laseh, katere je komaj tu in tam preprežala srebrna nit.

»Do tedaj bi rad ostal sam! Ali bi bilo

mogoče — — —

»Seveda, gospod doktor! Izvolite...«
Prezident je odprl vrata, ki so vodila v majhen kabinet in je pustil dr. Glossina vstopiti.

»Hvala, gospod predsednik... Pa da ne pozabim! 200.000 dolarjev nagrade onemu, ki privede begunce nazaj. Žive ali mrtve!«

»200.000...? Mac Morland je začuden odstopil za korak nazaj.

»200.000, gospod predsednik! Točno kot sem dejal. Lepake z razpisom nagrade po vseh državah!«

Prezident je odšel. Komaj so se zaprla vrata za njim, že je izginila iz dr. Glossinovih potez vsa osornost in na njegovem obličju je zavladal bolesten in skrbeč izraz. S tihim vzdihom se je spustil v naslanjač ter si pokril z desnico oči, medtem ko je levica nervozno drhtela preko hrupavega usnja naslonjala. Kot pod neko notranjo silo so se sunkoma, šepetaje trgale besede od njegovih ustnic.

»Ali mrtvi vstajajo?... Bursfeldov sin! Nobenega dvoma!... Kdo ga je rešil?... Kdo je Williams? Njegov oče?... Samo ta bi posedoval moč, da ga reši... On gotovo ni bil... Zapahi Towerja (ječa v Londonu, op. prev.) so trdnjše kot oni Sing-Singa... Kdo naj bi še vedel za tajinstveno silo?... Oh, Jane!... Ona bi lahko razodela... Nemogoče, da bi se sedaj še peljal v Trenton... Počakati moram do večera... Neznosna misel. Osem ur v negotovosti...«

(Dalle prihodnjici.)

Mali oglasi, ki služijo v poslovne in socialne namene občin: vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Ženitve, dopisovanje in oglasi trgovskega ali reklamnega značaja: vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Snežne čevlje in galoše popravlja R. Monjac, Jurčičeva ul. 9. 1919

Iščem stanovanje sestoječe iz ene, dveh ali treh sob s koncem januarja. Ponudbe na Fr. Sever, sodnik, okrožno sodišče. ZL6T

Dam v učenje 14. letno deklico z 2 razr. meščanske šole, v slaščičarno ali drugo trgovino, z popolno oskrbo. Naslov v upravi lista.

Krasna soba s posebnim vhomom se odda 2 gospodoma. Naslov v upravi Večernika.

POZOR! POZOR!

Krojači, šivilje, čevljarji,

ako Vam Vaši stroji nagaajo obrnite se na specialno mehanično delavnico Justin Gustinčič, Tattenbachova ulica šte. 14, ker ima ista specialni oddelek za popravila strojev vseh vrst. 937



KLOBUKI, KAPE,

perilo, samoveznice, obleke, čevlji, nogavice itd. v veliki izbiri po najsolidnejših cenah pri

Jakobu Lah, Maribor
samo Glavni tre št. 2.

KARO MARIBOR KOROŠKA CESTA 19

Specialiteta: Nepremakljivi jesenski in zimski čevlji!

1275

Božična darila!

Srebrnina in galanterija, parfumerija, usnjato blago, pullowerji, veste, perilo, kravate, nogavice etc. po najugodnejših cenah pri

Slavko Černetič, Maribor
1951 Aleksandrova cesta 23

Za povečanje trgovine iščem

mirnega **družabnika**

za eno najboljšo idočih trgovin v Mariboru. Potrebno približno 100 — 150 tisoč Din. Obrestujem z 20%. Pismene ponudbe na upravo lista pod „Božič“.

NAZNANILO PRESELITVE.

Cenj. občinstvu naznanjam, da preselim svoj fotografski atelje iz Aleksandrove ceste 25 v **Gosposko ulico 28.** Z ozirom na večletno prakso in kot absolvent 2 letne drž. grafične strok. šole v Pragi mi je mogoče nuditi cenj. odjemalcem slike v moderni in okusni izpeljavi. Za obilen obisk se priporoča

JAPELJ MIRKO

1980

Slikanice, mladinske knjige

so najlepše in najcenejše božično darilo za otroke

Oglejte si izložbe knjigarne „Tiskovne zadruge“ v Mariboru, Aleksandrova cesta 13

SVETOVNI PATENT

„ZEPHIR“

Lesna trajno goreča peč z zračno kurjavo



z 10 kg drv ogreva sobo skozi 24 ur „ZEPHIR“, tvornica peč Zastopstvo za Maribor železnica **PINTER & LENARD**

Spomnite se CMDI